

(Данас)

Ибрете се неки моји познаници зашто не коментаришем политичку авантуру Ђорђа Вукадиновића, који се храбро ставио на чело листе НОПО, а на то ме је подсетио и драги колега Васић. Неки злобници чак шире гласине да сам се уплашио дугогодишње робије која ми прети по Вукадиновој тужби, али то су ситне душе које не знају да ја, попут Тита, Ћосића и Коштунице, признајем само суд моје партије.

Сад ћу да ставим карте на астал. Једноставно нисам видео потребу да се мешам у нешто што је Вукадиновић тако вешто умесио, како му не би умесио ни много већи политички душманин од моје маленкости. Објективни аналитичар Вукадиновић већ годинама крајње вешто балансира на разноразним ивицама, нарочито на ивици доброг укуса. Као интеллигентан човек, Вукадиновић је укачио да у српском политичком свињцу наметљивост има највећу прођу, али је, такође, исправно проценио да би му у постојећој страначкој понуди крајњи домет био такозвани средњи ешелон, што Ђорђу, рођеном лидеру, нипошто не одговара. Циник би рекао да га име обавезује. Власнику имена се, изгледа, чинило да корак од Ђорђа Вукадиновића до Ђорђа Петровића не мора нужно бити несавладив.

И тако се Вукадиновић одао предизборности на начин који савршено сумира његову политичку мађију. Однекуда се, као кец на десетку, појавио НОПО, крајње елузивна организација бајаги младих људи, фиктивних Влаха, бајаги разочараних корупцијом и огорчених због покушаја да се Власи отргну од српских корена.

Ђорђе је у мираз НОПО-у, то јест као уздарје за прво место на листи, донео некакав програм за спас Србије у којем се, такође, садржи сума НСПМовске имбецилности. Колега Васић је програм прокоментарисао, вероватно сте га и ви прочитали, па нећу да залазим у ситна цревца. Вукадиновић се по свему судећи поуздао у српско колективно несвесно, склоно ауторитарности, репресији, чврстој руци и голом дупету, али је

Вукадиновића обавезује име

Пише: Светислав Басара
среда, 25 април 2012 23:23

превидео да је, сада већ убедљивој већини грађана Србије, дошло из дупета у главу и да људи просто хоће да једу, пију, плате струју, телефон, да купе лекове, а после ће већ видети.

И знате шта? Да се нисам укључио у напредни покрет Преокрет, да сам остао у предпреокретној памети да на изборе уопште не излазим, овога ми крста бих, ипак, изашао и дао свој глас НОПО-у и носиоцу НОПОове листе. Вредело би видети Вукадиновића у парламенту, немојте ме само питати зашто. А можда ћемо га и видети. Ко зна? Циркус, браћо Срби. Коло среће се окреће. Ко набије тај добије. Код Марике на карике. И прочитаја.